

[списание „Тема”](#)

География на сексуалността

□ □ □

На Изток и двата пола владеят изкуството на взаимното докосване, в Япония и Испания мъжете държат да се представят безупречно.

□ □

Д-р Врабчев, сексолозите откриват ли национални особености в интимните отношения?

Преди година участвах в един симпозиум в Залцбург, Австрия. Точно тази тема събра сексолози от всички краища на света. Показа се, че мъжете си приличаме. Беше прието заключението, че penisът е Ахилесовата пета на мъжа. Изводът не е краен, защото има възможности тази Ахилесова пета да не бъде улучена.

Прилика между мъжете има, но има и нюанси. Те са присъщи на географската величина, природните особености, етноса, религиозните убеждения, начина на хранене и дори на това какви са жените в съответния регион, защото те са огледалото на всеки мъж. Жените също си приличат - особено в това, че са лесно раними, но повече чувствено!

Къде е Ахилесовата пета на жената?

Съвременната жена иска да влиза в рамки, налагани от медии или от обществени виждания. Смята се, че непременно трябва да получи оргазма си. А оргазмът на жената е "дар свише", който невинаги може да сработи. Често оприличавам процеса при мъжа на програма за центрофугиране и изхвърляне - тръгне ли веднъж, връщане назад няма. Получаването на удоволствието при мъжа е генетично предопределено. Това е безусловен рефлекс, докато при жената е нещо научено и думата "непременно" е убийствена! Цивилизацията обаче сложи на трон "непременното" за женския оргазъм. Облече го в униформа - да се получава примерно с фрикции. Но ако мъжът има една ерогенна зона - главичката на пениса, то жената има не една, а хиляда и една. Тези "котешки точки" са разположени на най-различни места.

Най-популярните класации засягат потентността на мъжете. Къде живеят най-способните според вас?

Географската разходка показва, че в Азия мъжете държат на по-дългото полово сношение. Още като малки момченца те се учат да не свършват.

За Япония и Испания е характерна фаталността. Това е стремежът на мъжа да го

направи баш както трябва. Ако не го стори, търси вината у себе си.

В Индия мъжете се стремят по най-различни начини да доставят удоволствие. Хубавото на Изтока е, че и мъжете, и жените се учат на най-голямата магия на секса - взаимното докосване.

Северните народи са по-сдържани заради природните особености. Светлината стимулира половите щения, а там тя присъства малко време. В скандинавските страни жените са водещите фигури.

В арабския свят желанието да доставиш удоволствие на партньорката е по-малко застъпено. Тя е на второ място. Дори когато нещо не става както трябва, мъжете търсят вината у нея.

Характерност има и при мъжете от Средиземноморието - стремеж на всяка цена да покорим желаната жена и ако това стане, изгубваме интерес. Общото между арабския свят и Средиземноморския регион е, че представителите на силния пол не позволяват жената да има водеща роля.

В Северна Италия и Франция мъжете умеят да говорят, докато в Англия са сковани и сдържани - даже се срамуват, че искат нещо от една жена!

В Северна Америка се забелязва разлика между източните и югозападните щати. Първите са по-сдържани, защото са привнесли френските и английските нагласи. Вторите са по-темпераментни, защото влиянието на Мексико е по-силно. В Южна Америка също има отлики - мъжете от Аржентина и Бразилия са по-чувствени. Ако теглим чертата - в Чили, Полинезия и на Карибите са най-чувствените мъже.

А какви са впечатленията ви за особеностите на българския мъж?

Страхотен любовник. Българите сме еротично-сексуално племе. Тази еротичност ни е помогнала да оцелеем като нация. Българинът люби с хъс.

И това не е митология според вас?

Не е. Има хъс да се направи както трябва. Но какво е интересното? Че българският мъж не се старае толкова заради нея, а заради себе си. Когато има провал, бързо потъва надълбоко.

Глобализацията отразява ли се на сексуалните отношения?

Разбира се. Монетата винаги има две страни. Добрата е, че хората се опознават като обичаи, изисквания, бит. Лошата е, че се нарушават неща, с които сме свикнали. Трябва време, за да може мъжът и жената от различни националности и етноси да се адаптират един към друг. Напасването става, когато и двете страни го желаят. Ако тя е в точка А, той - в точка Б, и двамата трябва да изминат своята част от пътя, за да се срещнат.

Проучвания се правят както за броя на сексуалните контакти по нации, така и за броя на интимните партньори. За верността има ли национални особености?

Истински класации няма. В интимния живот се премълчават много неща, а други се преувеличават. Що се отнася до верността, хората по принцип сме полигамни. Имало е различни модели - при матриархата една жена е била с много мъже, после се е наложило обратното, докато се стигне до най-рационалното решение - един мъж с една жена. Моделите са предопределени от развитието на човешкото общество предимно от икономическа гледна точка.

В съвременното ни общество се прави една грешка - не се отчита разликата между еротично-сексуалната и социално-сексуалната двойка. При първия тип има еротика, секс, любов, обич, във втория се намесват и социалните връзки - брак, съжителство и др. Изневярата е при любовната връзка.

Ще напомня нещо, което съм го чел при дядо Петко Славейков. Когато нашите прадеди са се искали, те не са казвали "омъжи се" или "ожени се" за мен, а: "Искаш ли заедно ние двамата с теб да си направим наш общ дом." Две са ключовите думи - "заедно" и "общ". Общото не е било нивата, каруцата и къщата, а "той и тя" като партньори в съвместния си живот. На Запад използват хубавата фраза "да остареем заедно". Ние често забравяме да бъдем партньори - не само в леглото, но и в живота.